

изобиленъ животъ, пъленъ най-първо съ тъга, който постепенно се прѣвръща въ Божествена свѣтлина. Такъвъ животъ не сте почувствували никога. Вашата душа ще се разшири тъй, че ще искате да помогнете на всички. Ще започне въ васъ новиятъ животъ. И понеже вие заплаквате и тъжите, тази Божествена ржка ще се простре върху васъ и ще каже: „Понеже плачешъ, ще бждешъ мой ученикъ, подъ мое ржководство, азъ ще ти дамъ всичкитъ уроци“. Тъй казва Господъ сега! Спасени има много, тѣ сж хиляди и милиони, но ученици — малцина. И до онова врѣме, когато Иоанъ е писалъ своето евангелие, е имало 144 хиляди ученици. Това сж всичкитъ ученици, които се записали. А отъ тогава насамъ колко сж се записали? Запитайте свещеницитъ и евангелскитъ проповѣдници. Тѣ ще ви кажатъ: 144,000; а азъ казвамъ: тѣ сж 288,000, т. е. два пжти повече. При мене бѣше дошълъ единъ сжботянинъ и ми казваше, че е на правия пжтъ. Казвамъ му: ти ученикъ ли си на Христа? Дѣ ти сж документитъ? Знаешъ ли, че си записанъ и че си единъ отъ тия 144,000? Той почва да ми разправя, че е челъ Моисея. Питамъ го: Ти челъ ли си по-голѣмата библия? — „По-голѣма нѣма“. Да спремъ тогава, казвамъ, ти си сжботянинъ отъ малката библия, а азъ съмъ ученикъ на Божественото училище, на голѣмата книга. Азъ изпълнявамъ волята Божия, плакалъ съмъ и ме приеха. Двѣ нѣща само се изискватъ, за да те приематъ. Това сж условията въ туй училище. „Ее, тия нѣща не сж правовѣрни“, ми казва той. Азъ му казвамъ: твоитъ пжкъ хептенъ не сж. На отиване той ми казва: „Сбогомъ, азъ те извинявамъ“. — Глупави хора да ме извиняватъ не искамъ. Защото нито те считамъ виноватъ, и нѣма какво да се извинявашъ. Но говоря истината. Ние трѣбва да изпълнимъ волята на Отца. На този Господъ чувалъ ли си гласа? Разговарялъ ли си съ него? А не да гледашъ какво сж говорили пророцитъ. Ти трѣбва да имашъ една